

RIKSDAGENS SVAR 165/2009 rd

Regeringens proposition med förslag till lagar om ändring av lagen om faderskap och om upphävande av 18 och 22 § i lagen angående vissa familjerättsliga förhållanden av internationell natur

Ärende

Regeringen har till riksdagen överlämnat sin proposition med förslag till lagar om ändring av lagen om faderskap och om upphävande av 18 och 22 § i lagen angående vissa familjerättsliga förhållanden av internationell natur (RP 104/2009 rd).

Beredning i utskott

Lagutskottet har i ärendet lämnat sitt betänkande (LaUB 14/2009 rd).

Beslut

Riksdagen har antagit följande lagar:

Lag

om ändring av lagen om faderskap

I enlighet med riksdagens beslut *ändras* i lagen av den 5 september 1975 om faderskap (700/1975) 6 §, 20 § 1 mom. och 24 §, av dem 20 § 1 mom. sådant det lyder i lag 959/2006, samt *fogas* till lagen ett nytt 7 kap. som följer:

6 §

Utredare av faderskap

Faderskapsutredning görs av en barnatillsyningsman i moderns hemkommun. Om modern är död eller om hon inte har hemkommun i Finland, görs utredningen av barnatillsyningsmannen i barnets hemkommun eller, om barnet inte har hemkommun i Finland, av barnatillsyningsmannen i den kommun där barnet vistas.

Om en man vill erkänna faderskapet till ett barn och faderskapsutredningen inte ska göras av barnatillsyningsmannen i någon kommun som avses i 1 mom., görs faderskapsutredningen

av barnatillsyningsmannen i mannens hemkommun.

Om ingen kommuns barnatillsyningsman enligt 1 eller 2 mom. är skyldig att göra utredningen, ska den göras av barnatillsyningsmannen i Helsingfors stad.

20 §

Erkännandets ikraftträdande

När en man har erkänt sitt faderskap ska den barnatillsyningsman som enligt 6 § ska göra faderskapsutredningen utan dröjsmål sända handlingarna om erkännandet och protokollet över

faderskapsutredningen till den magistrat som enligt 2 mom. är behörig att avgöra ärendet.

24 §

Förande av barnets talan

I en rättegång om fastställande av faderskap får den barnatillsyningsman som med stöd av denna lag har gjort faderskapsutredningen föra ett minderårigt barns talan. Barnatillsyningsmannen har dock inte talerätt, om de finska myndigheternas internationella behörighet grundar sig på något annat än vad som avses i 48 § 1 mom. 1 eller 2 punkten.

Ett minderårigt barns talan i en rättegång om fastställande av faderskap får, förutom av barnatillsyningsmannen, föras av vårdnadshavaren och barnet självt, om det har fyllt 15 år, på det sätt som föreskrivs i 12 kap. i rättegångsbalken.

Domstolen ska ge var och en som enligt 1 eller 2 mom. får föra barnets talan tillfälle att bli hörd i saken.

7 kap.

Bestämmelser som hör till den internationella privaträttens område

47 §

Faderskap direkt med stöd av lag

I fråga om bestämmande av faderskap direkt med stöd av lag ska finsk lag tillämpas, om

1) barnets mor är bosatt i Finland vid barnets födelse, eller

2) barnets mor inte är bosatt i någon stat vid barnets födelse och hon vistas i Finland eller är asylsökande här vid barnets födelse.

Om finsk lag inte tillämpas enligt 1 mom., bestäms ett faderskap direkt med stöd av lag enligt tillämplig lag i den stat där

1) barnets mor är bosatt vid barnets födelse, eller

2) barnets mor vistas eller är asylsökande vid barnets födelse, om barnets mor då inte är bosatt i någon stat.

Om barnet, med hänsyn till alla relevanta omständigheter, vid sin födelse har närmare anknytning till någon annan stat än den vars lagstiftning borde tillämpas enligt 1 eller 2 mom., tillämpas lagen i den staten för bestämmandet av ett faderskap direkt med stöd av lag.

Om ett faderskapsförhållande efter barnets födelse kan anses vara etablerat och överensstämmer med lagen i en annan stat än en stat som avses i 1—3 mom. och barnet har en nära anknytning till den staten, tillämpas i fråga om faderskap direkt med stöd av lag med avvikelse från 1—3 mom. den stats lag som är tillämplig i den sistnämnda staten.

48 §

Finska myndigheters internationella behörighet

Finska myndigheter är behöriga i faderskapsfrågor, om

1) barnet är bosatt i Finland,

2) barnet inte är bosatt i någon stat men vistas eller är asylsökande i Finland,

3) den svarande, eller om det finns flera svarande, åtminstone en av dem är eller, om han är död, senast var bosatt i Finland,

4) den svarande inte är bosatt i någon stat men han vistas eller, om han är död, senast vistades i Finland eller är asylsökande i Finland, eller

5) barnet eller mannen är eller vid sin död var finsk medborgare och frågan inte kan avgöras i den främmande stat där barnet eller mannen är bosatt och det finns särskild anledning att avgöra frågan i Finland.

Utöver vad som föreskrivs i 1 mom. är de finska myndigheterna behöriga i fråga om utredande och erkännande av faderskap, om mannen önskar erkänna faderskapet och

1) mannen är bosatt i Finland, eller

2) mannen inte är bosatt i någon stat, men han vistas i Finland eller är asylsökande i Finland.

49 §

Ärenden som är anhängiga utomlands

Om ett faderskapsärende är anhängigt hos myndigheterna i en främmande stat och det är uppenbart att beslutet i ärendet kommer att erkännas i Finland, ska de finska myndigheterna, om samma ärende har inletts senare här i landet, avbryta handläggningen tills det har klarlagts om det utländska beslutet kommer att erkännas i Finland.

Finska myndigheter får dock antingen låta bli att avbryta handläggningen eller fortsätta handläggningen av ett avbrutet ärende, om det kan visas att ett avgörande annars kommer att bli oskäligt försenat.

50 §

Tillämplig lag

I ett faderskapsärende ska finsk lag tillämpas, om inte något annat följer av 47 §.

51 §

Erkännande av utländska beslut

Ett beslut om faderskap som har meddelats i en främmande stat och som är giltigt i den staten erkänns i Finland utan särskild fastställelse.

Ett beslut som har meddelats av en myndighet i en främmande stat erkänns dock inte, om

1) den utländska myndighetens behörighet inte var grundad på en parts hemvist eller boplingsort, medborgarskap eller annan sådan anknytning som hade gett myndigheten grundad anledning att ta upp ärendet,

2) beslutet har meddelats mot en utebliven part och stämningsansökan eller motsvarande handling inte har överlämnats till denne i så god tid och på ett sådant sätt att han eller hon hade kunnat förbereda sitt svaromål,

3) beslutet strider mot ett finskt faderskapsbeslut i fråga om vilket rättegången har inletts före den rättegång som ledde till det utländska beslutet,

4) beslutet strider mot ett tidigare utländskt faderskapsbeslut som erkänns i Finland, eller

5) beslutet inte är förenligt med grunderna för Finlands rättsordning.

Som ett i 1 och 2 mom. avsett beslut betraktas ett beslut av en domstol eller en annan myndighet samt fastställelse eller registrering av annan rättshandling, om förhållandet mellan barnet och mannen till följd av åtgärden betraktas som ett faderskapsförhållande eller om ett faderskapsförhållande till följd av en sådan åtgärd anses upphävt i den stat där registreringen eller en annan åtgärd har utförts.

52 §

Fastställelse av utländskt beslut

Helsingfors hovrätt kan på ansökan fastställa om ett utländskt beslut om faderskap ska erkännas i Finland.

När hovrätten behandlar ett mål ska den ge barnet, fadern, modern eller någon annan tillfälle att bli hörd, om det är nödvändigt för att utreda frågan och det går att ta reda på personens vistelseort utan svårighet.

53 §

Bestämmelsernas subsidiära karaktär

Bestämmelserna i detta kapitel är tillämpliga endast om inget annat följer av lagen om erkännande av nordiska faderskapsavgöranden (352/1980).

54 §

Oförenlighet med grunderna för Finlands rättsordning

En bestämmelse i utländsk lag ska lämnas obeaktad, om tillämpningen av den skulle leda till ett resultat som är oförenligt med grunderna för Finlands rättsordning.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Denna lag ska tillämpas även i sådana fall där barnet har fötts före lagens ikraftträdande.

RSv 165/2009 rd — RP 104/2009 rd

Denna lag begränsar dock inte finska myndigheters internationella behörighet i de fall där barnet har fötts före lagens ikraftträdande.

Lag

om upphävande av 18 och 22 § i lagen angående vissa familjerättsliga förhållanden av internationell natur

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §
Genom denna lag upphävs 18 och 22 § i lagen av den 5 december 1929 angående vissa familjerättsliga förhållanden av internationell natur (379/1929).

2 §
Denna lag träder i kraft den 20 .

Helsingfors den 10 november 2009
